

پیدایش

آفرینش

- ۱ جہ اول، خودا آسمانان و زمین خلق بوکودہ. ۲ زمین شکل ناشتی و خالی بو و ظولمات، جولف آبان بیوشانہ بو و خودا روح، آبان جور دوارستی. ۳ خودا بفرمأستہ: «روشنایی ببه،» و روشنایی بوبوستہ. ۴ خودا بیدہ کی روشنایی حُبه و روشنایی تاریکی جا سیوا بوکودہ. ۵ خودا روشنایی «روز» و تاریکی «شب» نام بنہ. شب بوگذشتہ، صُب بمو، و آن اولی روز بو.
- ۶ خودا بفرمأستہ: «آبان میان ایتا فلک بوجود بایہ، تا آبان ہمدیگر جا سیوا بوکونہ.» ۷ پس خودا فلک بہ وجود بأوردہ و اطوی فلک جیر و جور آبان ہمدیگر جا سیوا بوبوستیدی. ہطویم بوبوستہ.
- ۸ خودا فلک «آسمان» نام بنہ. شب بوگذشتہ، صُب بمو، و آن دوومی روز بو.
- ۹ خودا بفرمأستہ: «آسمان جیر ہر چی آب نہہ، ہمہ ایتا جا جم بید کی خوشکی نمایان ببه» و ہطویم بوبوستہ. ۱۰ خودا خوشکی «زمین» و آبان کی ایتا جا جم بوستہ بید «دریا» نام بنہ و خودا بیدہ کی حُبه. ۱۱ بازین بفرمأستہ: «گیاہان زمین جا سر بیرون بأورید، ہم اوشانی کی دانہ آوریدی و ہم درختانی کی دانہ داڑ میوہ آوریدی، و ہر کودام زمین سر جنس بہ جنس خوشان مانستن چاکونید» و ہطویم بوبوستہ. ۱۲ گیاہان زمین جا سر بیرون بأوردید، ہم اوشانی کی دانہ آوردیدی و ہم درختانی کی دانہ داڑ میوہ آوردیدی، و ہر کودام جنس بہ جنس خوشان مانستن چاکودیدی و خودا بیدہ کی حُبه. ۱۳ شب بوگذشتہ، صُب بمو، و آن سوومی روز بو.
- ۱۴ خودا بفرمأستہ: «نورافشانان آسمان فلک دورون بہ وجود بائید کی روز، شب جا سیوا بوکونید و تا اطوی فصلان، روزان و سالان نشان بدید ۱۵ و اوشان آسمان فلک دورون بتائید تا زمین روشنایی فادید» و ہطویم بوبوستہ. ۱۶ خودا دوتا پیلہ نور بہ وجود بأوردہ، اونی کی پیلہ تر بو، روز فرمانروایی و اسی، و اونی کی کوچیتر بو، شب فرمانروایی و اسی، و ستارہ یانم چاکودہ ۱۷ و اوشان آسمان فلک دورون قرار بدہ کی زمین روشنایی فادید ۱۸ و روز و شب فرمانروایی بوکونید و نور تاریکی جا سیوا بوکونید و خودا بیدہ کی حُبه. ۱۹ شب بوگذشتہ، صُب بمو، و آن چارمی روز بو.
- ۲۰ خودا بفرمأستہ: «آبان، جانوران فراوان جا پور بید و زمین جورم، آسمان میان، پرنده یان پرواز بوکونید.» ۲۱ خودا پیلہ جانوران دریایی و ہمہ موجودانی کی آب دورون حرکت کونیدی، جنس بہ جنس خلق بوکودہ و اوشان آبان پور کودیدی و تومام پرنده یانی کی بال داریدی، جنس بہ جنس خلق بوکودہ و خودا بیدہ کی حُبه. ۲۲ خودا اوشان برکت بدہ و بفرمأستہ: «بارور و زیاد بید، تومام دریا آبان پور کونید و پرنده یانم و ازمین سر فراوان بید!» ۲۳ شب بوگذشتہ، صُب بمو، و آن پنجمی روز بو.
- ۲۴ خودا بفرمأستہ: «بہ کی زمین جانداڑ حیوانان جنس بہ جنس بیرون بأورہ، اہلی حیوانان و خزندہ یان و جونده یان و وحشی جانوران، ہر کودام خوشان جنس جا» و ہطویم بوبوستہ. ۲۵ خودا

وحشی جانواران خوشان جنس جا و اہلی حیوانان خوشان جنس جا و توماہ خزندہ یان و جونده یان خوشان جنس جا خلق بوکودہ و خودا بیدہ کی حُبہ۔
 ۲۶ پس خودا بفرمأستہ: «آدم خودمان شکل و شمایل بہ وجود باوریم و اون، دریا مای یان، آسمان پرنده یان، اہلی حیوانان، وحشی جانواران* و ہمہ ی خزندہ یان و جونده یان کی زمین سر را شیدی، فرمانروایی بوکونہ.»

۲۷ پس خودا آدم خودش شباهت خلق بوکودہ،

اون بہ خو شباهت

مرد و زن خلق بوکودہ.

۲۸ خودا اوشان برکت بدہ و بفرمأستہ: «بارور و زیاد بید۔ زمین پور کونید و اون تسلط بدآرید۔ دریا مای یان و آسمان پرنده یان و توماہ حیوانانی کی زمین سر را شیدی، سروری بوکونید.» ۲۹ بازین خودا بفرمأستہ: «زمین سر ہرچی دانہ داڑ گیاهان و درختانی کی دانہ داڑ میوہ بہ بار آوریدی شمر فادم کی شیمی خورد و خوراک بہہ. ۳۰ ولی زمین جانوران، آسمان پرنده یان و ہمہ ی خزندہ یان و جونده یان، ینی توماہ اوشانی کی جان دآریدی، سبز گیاهان فادم کی بوخورید.» و ہطویم بوہوستہ. ۳۱ و خودا بیدہ ہرچی کی بہ وجود باورده بو خلی حُبہ. شب بوگودشتہ، صُب بمو، و آن شیشمی روز بو.

۱ اطوی آسمانان و زمین و ہرچی اوشان دورون نہہ بو، بہ کمال فارسہ. ۲ و خودا ہفتمی روز دورون خو کار توماہ کودہ؛ پس ہفتمی روز میان دہ خو کار جا دس بکشہ.

۳ و خودا ہفتمی روز مبارک دوخوآدہ و اون تقدیس بوکودہ*، چونکی او روز میان آفرینش توماہ کاران توماہ کودہ و کار کودن جا دس بکشہ.

۴ اطوی بو کی آسمانان و زمین خلق بوہوستیدی.

خودا آدم و حوای خلق کونہ

وختی کی یہوہ،* خودا، آسمانان و زمین بہ وجود باورده، ۵ ہنوز ہیچ نہالی زمین سر نہہ بو، و ہیچ گیاه کیشاورزی سبز نوبوستہ بو، چونکی یہوہ، خودا، ہنوز زمین سر وارشن نوارانہ بو، اینسانی یم وجود ناستی کی زمین سر کشت و کار بوکونہ ۶ ولی ایاز زمین جا راست بوستی و توماہ زمین آبیاری کودی. ۷ یہوہ، خودا، آدم زمین خاک جا چاکودہ و اون دوماہ دورون روح حیات بدمستہ و آدم ایتا موجود زندہ بوہوستہ.

۸ یہوہ، خودا، عدن میان کی طرف شرقی نہہ بو، ایتا باغ درختان و گیاهان جا چاکودہ و آدم کی بہ وجود باورده بو، ببردہ اوہہ. ۹ یہوہ، خودا، جورواجور درختان سبز کودہ کی ہم چوم نواز بید و ہم خوش خوراک. باغ وسط درخت حیات بر پا بدآشتہ، ہطویم درخت شناخت حُب و بد.

* ۲۶:۱ بہ نظر بعضی جہ متخصصان آ کلمہ یان معنی «وحشی جانورانہ» و بعضی دیگر برداشت آنہ کی «توماہ زمین سر» معنی دہہ. * ۳:۲ ینی خودا روز بہ خودش اختصاص بدہ. * ۴:۲ زبان عبری دورون: «یہوہ الوہیم». «یہوہ» خوداونڈ نام ایسہ کی خودش اون امرأ بہ موسی معرفی بوکودہ (خروج باب ۳ آیہ ۱۴ و ۱۵) و «الوہیم» ینی «خودا».

۱۰ ایتا روخان عدن جا جاری بو کی باغ آبیاری کودی. او روخان جہ اویہ چار خالہ تقسیم بوستی.
 ۱۱ اولی روخان نام فیشونہ کی توماہ سرزیمین حویلہ دورون دوارہ، کی اویہ طلا پیدا بہ. ۱۲ آسرزیمین
 طلا نابہ و صمغ خوشبو و سنگ جزع ہم اویہ پیدا بہ. ۱۳ دوومی روخان نام جیحونہ کی توماہ سرزیمین
 کوشن دورون دوارہ. ۱۴ سوومی روخان نام دجلہ ایسہ، کی منطقہی آشور شرق جاری ایسہ، و چارمی
 روخان نام فرات ایسہ.

۱۵ یہوہ، خودا، آدم اوسادہ ببردہ بنہ باغ عدن میان کی اویہ کشت و کار بوکونہ و اون نگہداری
 بوکونہ. ۱۶ و یہوہ، خودا، آدم امر بوکودہ: «تو آزادی کی باغ توماہ درختان میوہ جا بوخوری؛ ۱۷ ولی
 نوآستی درخت شناخت حُب و بد میوہی بوخوری، چونکی ہو روزی کی اون جا بوخوری، یقین بدان
 میری!»

۱۸ یہوہ، خودا، بوگفتہ: «حُب نی یہ کی آدم تنہا بیہ. پس ایتا خوروم یاور و ہمدم اون رہ بہ وجود
 باورم.» ۱۹ یہوہ، خودا، توماہ جانواران و آسمان پرندہیان کی زمین خاک جا چاکودہ بو، باوردہ آدم
 ورجا کی بیدینہ آدم اوشان چی نام نہہ؛ و ہر نامی کی آدم اوشان سر بنہ، و اوشان نام بیہ. ۲۰ آدم
 توماہ اہلی حیوانان و آسمان پرندہیان و توماہ وحشی جانوران رہ نام بنہ ولی آدم رہ ہیچ یاور و ہمدم
 حُبی پیدا نوبوستہ. ۲۱ پس یہوہ، خودا، آدم ایتا خواب سنگین امرأ بوخوسانہ و ہوطوبی کی اون
 خوفتہ بو، خودا ایتا اون دندہ خاش اوسادہ و گوشت امرأ اون جای ڈوستہ. ۲۲ پس یہوہ، خودا، جہ ہو
 دندہ خاش کی آدم جا اوسادہ بو، زن بہ وجود باوردہ و ببردہ آدم ورجا.

۲۳ پس آدم بوگفتہ: «ہنہ خاشی جہ می خاشان و گوشتی ایسہ جہ می گوشت: اون نام زن بیہ،
 چونکی مرد جا بیگفتہ بوبوستہ.» * ۲۴ ہن و آسی مرد خو پتر و مار ترک کونہ و خو زن امرأ ایتا بہ و ایتا
 تن بیدی. ۲۵ آدم و اون زن ہر دو نفر لخت بید و احیسان خجالتم ناشتیدی.

آدم و حوا گوناہ کونیدی

۳ ۱ لانتی، جہ توماہ جانورانی کی یہوہ، خودا، بہ وجود باوردہ بو زیرکتر بو. اون زن بوگفتہ: «رأس
 رأسی خودا بوگفتہ: (ایجازہ ناریدی باغ توماہ درختان جا بوخورید؟)»
 ۲ زن، لانتی بوگفتہ: «آمان ایجازہ داریم کی باغ درختان میوہی بوخوریم، ۳ ولی خودا بوگفتہ: (او
 درختی کی باغ وسط نہہ، اون میوہی نہ بوخورید، نہ دس بزید، نوکونہ کی بیمیرید!)»
 ۴ لانتی، زن بوگفتہ: «یقین بدان، نیمیریدی! ۵ چونکی خودا دانہ اگہ اون جا بوخورید، شیمی
 چومان وار بہ و خودا مانستن حُب و بد جا آگاہ بیدی.»
 ۶ وختی زن بیدہ کی او درخت میوہ خوش خوراک و چوم نوازہ، و اون خوردن عاقلتر بوستن رہ
 حُبه، پس میوہی اوسادہ بوخوردہ و خو مردم فادہ کی اون امرأ بو و اون بوخوردہ. ۷ ہطوتاً بوخوردیدی
 ہر دو نفر چومان وار بوستہ و بفامستیدی کی لختیدی. پس آنجیل ولگان بہ ہم بیافتیدی و خوشان
 پوشانہ بیدی.

* ۲۳:۲ زبان عبری دورون، کلمہی مرد معنی «ایش» و زن «ایشا» ایسہ، کی اوشان بیان کودن ہمدیگر شباہت زیادی
 دارہ، پس آدم بوگفتہ: «آن نام (ایشا) بیہ چونکی (ایش) جا بیگفتہ بوبوستہ.»

۸ زواله باذ موقع بیشناوستیدی یهوه، خودا، باغ میان رأ شوئون دره، آدم و اون زن، یهوه، خودا
حوضور جا باغ درختان میان جیگا بوخوردیدی. ۹ ولی یهوه، خودا، آدم دوخوآده و بوگفته: «کویه
ایسه یی؟»

۱۰ آدم بوگفته: «تی صدای باغ دورون بیشناوستم و بترسّم، چونکی لخت بوم. هنّ و اسی جیگا
بوخوردم.»

۱۱ خودا بوگفته: «کی تر بوگفته کی لختی؟ جه او درخت میوه بوخوردی کی من تر بوگفته بوم
نوخور؟»

۱۲ آدم بوگفته: «آ زن کی می همدم چاکودی، او میوهی مر فآده، منم اون بوخوردم.»

۱۳ یهوه، خودا، زن بوگفته: «آن چی کاری بو کی بوکودی؟» زن بوگفته: «لانتی مر گول بزه و من
بوخوردم.»

۱۴ یهوه، خودا، لانتی بوگفته:

«چونکی آ کار بوکودی،

توماّم اهلی حیوانان

و توماّم وحشی حیوانان میان، ملعون* ایسی!

توماّم عمر و آ تی شکم سر رأ بیشی

و خاک بوخوری.

۱۵ تو و زن میان

و شیمی تخم و ترکه میان دوشمنی نهم،

اون تی سر کوبانه،

و تو اون پا بوزه نیش زنی.»

۱۶ و خودا زن بوگفته:

«تی زایمان درد خیلی زیاد کونم؛

درد امرأ و آ زای باوری.

مشتاق تی مرد بی،

و اون تر سروری کونه.»

۱۷ و خودا آدم بوگفته: «چونکی تی زن حرف گوش بوکودی و او میوهی بوخوردی کی تر بوگفته بوم

نوخوری، زیمین تی و اسی نفرین بویوسته؛ تا وختی کی زنده یی رنج و زحمت امرأ و ا زیمین جا نان
بوخوری.

۱۸ «تره واش و تمش به بار آورده

و زیمین گیاهان و بوخوری.

* ۱۴:۳ زبان عبری میان آ جمله تأنه به معنی «ملعونتر جه توماّم اهلی حیوانان و توماّم وحشی حیوانان» هم به کار بشه.

۱۹ تی پیشانی عرقِ امرأ
 وآنان به دس باوری،
 تا وختی کی به خاک واگردی،
 کی اون جا چاکوده بوبوستی،
 چونکی جِه خاکی
 و دوواره خاک بی.»

۲۰ آدم خوزن «حوا» نام بنه چونکی اون، تومام زنده آدمان مار به. ۲۱ و یهوه، خودا، حیوانان پوسن امرأ آدم و اون زن ره لباس چاکوده و اوشان بپوشانه.

۲۲ یهوه، خودا، بوگفته: «هسا آدم اینفر، امی مانستن بوبوسته کی حُب و بد شناسه، نوکونه خو دس دراز کونه درخت حیات میوهی بوخوره و تا ابد زنده بمانه.» ۲۳ پس یهوه، خودا، آدم جِه باغ عدن بیرون کوده کی هو زیمین سر کی اون جا به وجود بمو بو، کشت و کار بوکونه. ۲۴ اون آدم جِه باغ عدن بیرون کوده و باغ عدن طرف شرقی کروبیان* قرار بده، و هطویم شمشیر آتشین، کی هر طرف چرخستی، کی درخت حیات جا نگهبانی بوکونید.

قائن و هابیل

۴ آدم، حوا امرأ همبستر بوبوسته و حوا اون جا شکم اوساده و قائن بدونیا باورده و حوا بوگفته: «خودا یاری امرأ ایتا پسر* بدونیا باوردم.» ۲ حوا، ایوار ده شکم اوساده و هابیل، قائن برار بدونیا باورده.

هابیل چوپانی و قائن کیشاورزی کودی. ۳ بازین قائن جِه خو محصول کیشاورزی خودا ره پیش کش باورده. ۴ هابیلم خو گله گوسفندان جا، اولی بره یان قوربانی بوکوده و اوشان بهترین قسمتان خودا ره باورده و خوداوند هابیل و اون قوربانیی قوبیل بوکوده، ۵ ولی قائن و اون پیش کشی قوبیل نوکوده. هن و اسی قائن خیلی غیظ گیفته و عصبانیت جا خو سر بیجیر باورده.

۶ خودا قائن بوگفته: «چره تر غیظ گیفته و عصبانیت جا تی سر بیجیر تاودهیی؟ ۷ اگه کار دوروست انجام بدی، مورد قوبیل نیبی؟ ولی اگه کار دوروست انجام ندی، بدان کی گناه تی دز سر تی و اسی کمین بوکوده کی تر اسیر بوکونه، ولی تو و اون پیروز بیبی.»

۸ ایتا روز قائن خو برار بوگفته: «بیآ بیشیم باغ سر.» وختی کی باغ دورون ایسه بید قائن خو برار حمله بوکوده و اون بوکوشته.

۹ بازین خوداوند، قائن بوگفته: «تی برار هابیل کویه ایسه؟»
 قائن جواب بده: «نآم؛ مگه من می برار نگهبانم؟»

* ۲۰:۳ کلمه «حوا» زبان عبری میان شبیه کلمه «زنده» ایسه. * ۲۴:۳ «کروبیان» موجودانی ایسید، فرشته یان مانستن، کی خودا اوشان وضیفه نگهبانی فاده. * ۱:۴ کلمه «پسر» ترجمه بوبوسته در حقیقت معنی «مرد» دهه.

۱۰ خوداوند بوگفته: «چی بوکودی؟ تی برار خون جہ زیمین، فریاد امرأ مر دوخوانه. ۱۱ هسأ ده تو زیمین سر ملعون ایسی، هو زیمینی کی دهن واکوده کی تی برار خون تی دس جا فورہ. ۱۲ هر وختم زیمین سر کشت و کار بوکونی، تره محصول ناوره، و تو زیمین سر سرگردان و آورہ بی.»

۱۳ قائن، خوداوند بوگفته: «أ باز موجازات نتانم تحمل بوکونم. ۱۴ خودایا ایمرور مر زیمین جا بیرون کودی و جہ تی حوضور دور بم؛ بآزین دونیا دورون سرگردان و آورہ بم و هر کی مر بیافه مر کوشه.»

۱۵ ولی خوداوند بوگفته: «نه، اطو نی یه؛ هر کی تر بوکوشه، هفت مرتبه ویشتر و اینتقام پس بده.»

پس خوداوند ایتا نیشانه قائن سر بنه کی هر کس اون بیافه، اون نوکوشه. ۱۶ پس قائن خوداوند حوضور جا بوشو سرزیمین نوڈ میان زندگی بوکوده کی طرف شرق عدن نهه بو.

۱۷ قائن خو زن امرأ همبستر بوبوسته و اون شکم اوساده و خون بدونیا بأورده. قائن ایتا شهر بساخته. خو پسر نام، «خنوخ»، او شهز سر بنه.

۱۸ خنوخ ره پسری بدونیا بمو و اون عیراد نام بنه.

عیراد، محویائیل پتر بو،

محویائیل، متوشائیل پتر

و متوشائیل، لمک پتر بو.

۱۹ لمک دوتا زن ببرده، ایتا نام عاده بو، ایتا نام ظلّه. ۲۰ عاده یابال بدونیا بأورده، کی اون گله داژ چادر نیشینان پتر بو. ۲۱ اون برار یوبال نام داشتی، اون تومام بربط نوازان و نی نوازان پتر بو. ۲۲ ظلّه توبال قائن بدونیا بأورده، کی اون همه جور ابزار مفرقی و آهینی ساختی. توبال قائن خاخور نام نعمه بو.

۲۳ لمک خو هر دوتا زن بوگفته:

«ای عاده، ای ظلّه، می صدای بيشناوید،

ای لمک زناکان، می گبان گوش بوکونید،

من ایتا مرداک کی مر زخمی بوکوده بو،

ینی ایتا جوان کی مر مجروح بوکوده بو،

بوکوشتم

۲۴ اگه قائن و اسی هفت برابر اینتقام فیگفته به،

پس لمک و اسی هفتاد و هفت مرتبه.»

۲۵ آدم ایوار ده خو زن امرأ همبستر بوبوسته و حوا ایتا پسر بدونیا بأورده و اون شیث نام بنه و بوگفته: «خودا به جائ هابیل کی قائن اون بوکوشته ایتا پسر دیگر مر فاده.» ۲۶ و شیث ره ایتا پسر بدونیا بمو کی اون نام انوش بنه. جہ هو وخت پرستش خودای یگانه به نام یهوه شروع بوبوسته.